

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukainen päätös koskien rauhoitettujen selkärangattomien esiintymäpaikkojen tarkastamista

Hakija

Metsähallitus, Luontopalvelut
Mervi Laaksonen
mervi.laaksonen@metsa.fi

Hakemus

Metsähallitus, Luontopalvelut (jäljempänä Metsähallitus) hakee lupaa eräiden selkärangattomien lajien rauhoitusmääräyksistä poikkeamiseen Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen toimialueella valtion mailla olevien esiintymäpaikkojen tarkastamiseksi ja nykytilan arvioimiseksi. Lupaa haetaan aikajaksolle 1.5.2025–31.12.2029. Lupaa haetaan seuraaville Metsähallituksen työntekijöille: Mervi Laaksonen ja Sampsa Malmberg sekä tarvittaessa Luontopalveluiden erikseen nimeämille henkilöille, joista lähetetään tiedot Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskukselle vuosittain ennen inventointien aloittamista.

Metsähallitus vastaa hallinnassaan olevilla alueilla mm. uhanalaisten lajien ja direktiivilajien seurannasta. Tätä tarkoitusta varten Metsähallitus suorittaa valtion mailla uhanalaisten lajien esiintymäpaikkojen tarkastuksia ja nykytilan selvityksiä.

Tietoja hakemuksen mukaisista lajeista tarvitaan erityisesti luontodirektiivin (92/43/ETY) jäsenvaltioille asettaman raportointivelvoitteen täyttämiseksi 6 vuoden välein (seuraavan kerran vuonna 2031).

Hakemus koskee seuraavia luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitettuja lajeja:

- Kovakuoriaiset: korpikolva (*Pytho kolwensis*), lahokapo (*Boros schneideri*), havuhuppukuoriainen (*Stephanopachys linearis*), mäntyhuppukuoriainen (*Stephanopachys substriatus*), kaskikeiju (*Phryganophilus ruficollis*), korukeräpallokas (*Agathidium pulchellum*), mustatattiainen (*Oxyporus mannerheimii*) ja haavansahajumi (*Xyletinus tremulicola*)
- Maanilviäiset: lettosiemenkotilo (*Vertigo geyeri*) ja kalkkisiemenkotilo (*Vertigo genesii*)
- Perhoset: luhtakultasiipi (*Lycaena helle*)
- Nivelkärsäiset: palolatikka (*Aradus angularis*)

Esiintymäpaikkatarkastuksen yhteydessä arvioidaan kunkin lajin osalta populaation tila, esiintymäpaikkaan vaikuttavat uhkat sekä hoitotoimenpiteiden tarpeellisuus. Populaation tila arvioidaan etsimällä lajin aikuisia, toukkia tai munia suoraan kunkin lajin elinympäristöstä tai käyttämällä hyönteispyydyksiä tai ottamalla seulontanäytteitä. Lajien esiintyminen pyritään toteamaan aiheuttaen mahdollisimman vähän haittaa lajien yksilöille ja näiden elinympäristöille. Kaarnan alla tai sisässä eläviltä lajeilta työ vaatii kaarnan vähäistä avaamista. Kaarna pyritään avaamaan varovaisesti ja mahdollisuuksien mukaan kiinnittämään takaisin paikalleen mahdollisimman hyvin

kuitunauhalla tai puutapeilla. Mahdollisuuksien mukaan pyritään tarkkailemaan aikuisia yksilöitä sopivina ajankohtina, jolloin kajoaminen elinympäristöön voidaan välttää. Suorassa etsinnässä ei pääsääntöisesti ole tarpeen kerätä näytteitä, vaan määrittäminen voidaan suorittaa maasto-olosuhteissa. Maanilviäisiä kartoitetaan kariketta seulomalla. Seulottu karike kuivataan ja yksilöt erotellaan seuloksesta. Sekä seulosnäytteistä että mahdollisesti käytettävillä hyönteispyydyksillä kerätyt rauhoitettujen lajien näytteet toimitetaan luonnontieteelliseen museoon.

Seuraavien lajien yksilöitä pääasiassa etsitään ja tunnistetaan rungoilta joko toukkina, aikuisina tai munina eikä näytteitä kerätä:

- aikuiset ja toukat: korpikolva, lahokapo. Korpikolvaa tarkkaillaan aikuisena alkukesällä tai elokuussa, jolloin yksilöitä voi istuksia kuusen rungoilla. Muina aikoina avataan kaarnaa maapuiden rungoilta kohdennetusti pienialaisesti korpikolvan toukkien löytämiseksi. Kaarnaa raotetaan varovasti, jotta kaarna säilyy mahdollisimman ehjänä. Irrotetusta kohdasta kaarna kiinnitetään takaisin puutapein tai biohajoavalla kuitunauhalla.
- aikuiset: korukeräpallokas
- aikuiset ja munat: luhtakultasiipi. Luhtakultasiipeä tarkkaillaan aikuisena lennossa haavia käyttäen yksilöitä vahingoittamatta. Haavitut yksilöt vapautetaan. Kuitenkin tärkein lajin inventointimenetelmä tulee olemaan toukan ravintokasvin kartoittaminen sekä munien etsiminen ravintokasvin lehdistä.

Vaikka seuraavia lajeja voi tunnistaa maastossa, niiden havaitsemisen vaikeuden vuoksi mahdollisesti käytetään erilaisia tappavia pyydyksiä (ikkunapyydyksiä sekä mahdollisesti feromonipyydyksiä, jos sellaisia tulee saataville) tai karikkeen/puiden kaarnan seulontaa, jossa kerätään seulosnäyte labrassa tapahtuvaa nypintää varten:

- kaarnan seulonta: huppukuoriaiset, palolatikka
- tappavat pyydykset: havuhuppukuoriainen, mäntyhuppukuoriainen, kaskikeiju, haavansahajumi, palolatikka (lahokapoa saattaa joutua paloalueitten mäntyihin asetettuihin pyydyksiin)
- Kaskikeijua etsitään lajille sopivilta rungoilta, joissa lajin tiettävästi käyttämiä lahottajasieniä, joko ikkunapyydyksin tai suoralla etsinnällä. Suoran etsinnän menetelmässä etsitään lajiin sopivia lentoreikiä, avataan pienialaisesti kuorta, tutkitaan paljastuvia käytäviä puukolla avaamalla, ja jos vastaan tulee toukkia, otetaan yksi näytteeksi ja tunnistetaan se mikroskoopilla myöhemmin, ja maastossa kiinnitetään avattu kuori puutapeilla mahdollisimman tarkasti takaisin. Lajin toukka vaikeasti erotettavissa ilman mikroskooppia muista samannäköisistä toukista.

Karikeseulosnäytteitä, jotka kuivataan, kerätään seuraavista:

- lettosiemenkotilo, kalkkisiemenkotilo

Aikuisia mustatattiaisia etsitään tavallisia tatteja ja helttasieniä puukolla avaamalla, mutta lajista on tarpeen saada näyteyksilöitä DNA viivakoodausta varten, joten lajista kerätään joitakin näyteyksilöitä. Mustatattiaisen (LC) aikuisia voidaan tilaisuuden tullen kerätä näytteeksi museoihin mDNA-viivakoodien sekvensointia varten. Lajin mDNA-viivakoodi puuttuu yhä Suomesta, ja ulkomailtakin on vain 3 hieman vajaata sekvenssiä (BOLD Systems, tilanne 18.3.2025). Alle 10 v ikäisiä eli sekvensointiin tarkoituksenmukaisia näytteitä lajista ei ole kerätty. Sekvenssit tallennetaan Helsingin Luonnontieteellisen museon toimesta julkisesti saataville BOLD Systems referenssikirjastoon. Jatkossa lajia voitaisiin siis kartoittaa keräten massasekvensointiin yleisiä tatti- ja helttasienilajeja, jotka voivat sisältää mustatattiaisen mDNA:ta esim. toukkien, munien, koteloiden, jätösten tai jäänteiden muodossa. Tämä tavoite on osa direktiivilajien seurantamenetelmiä kehittävää SYKE:n LDir Hyönteiset b+ topup -hanketta, jossa Metsähallitus Luontopalvelut on mukana.

Lajeja pyritään käytettävissä olevan ajan puitteissa mahdollisuuksien mukaan etsimään myös laajemmin kyseisten esiintymäpaikkojen läheisyydestä suojelualueilla sekä uusilla suojelualueilla.

Metsähallitus vastaa seurantatiedon tallentamisesta uhanalaisten lajien paikkatietojärjestelmään (LajiGIS).

Päätös ja lupaehdot

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (myöhemmin ELY-keskus) myöntää hakijalle luonnonsuojelulain 83 §:n mukaisen luvan seuraavin ehdoin:

1. Lupa on voimassa 1.5.2025–31.12.2029 Pohjois-Pohjanmaalla.
2. Lupa koskee seuraavia Metsähallituksen työntekijöitä: Mervi Laaksonen ja Sampsa Malmberg. Tarvittaessa Metsähallituksen Luontopalveluiden tulee lähettää tieto muista luvan mukaisiin toimenpiteisiin osallistuvista henkilöistä ELY-keskukselle vuosittain ennen inventointien aloittamista.
3. Hakija vastaa siitä, että kaikki luvan mukaisiin toimenpiteisiin osallistuvat henkilöt noudattavat tämän luvan ehtoja.
4. Lupa oikeuttaa tekemään hakemuksen mukaisten lajien esiintymäpaikkojen tarkastuksia, joiden yhteydessä lajien yksilöitä joudutaan häiritsemään.
5. Esiintymäpaikkojen tarkastukset tulee toteuttaa niin, että toiminta ei vaaranna inventoitavien lajien ja populaatioiden säilymistä tutkimusalueilla. Näytteitä määritystä varten tulee kerätä vain välttämättömissä tapauksissa. Tarkasteltavat yksilöt tulee palauttaa alkuperäiseen elinympäristöönsä toimenpiteiden jälkeen.
6. Ensisijainen inventointimenetelmä tulee olla yksilöiden suora etsintä, jossa yksilöt vapautetaan kiinniottopaikalleen mahdollisimman nopeasti tunnistamisen jälkeen.
7. Lupa oikeuttaa luhtakultasiiven yksilöiden kiinni ottamiseen haavilla määrityksen varmistamiseksi ja sen jälkeen välittömästi vapautettavaksi.
8. Korpikolvan esiintymispaikoilla olevien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen on sallittu avaamalla kaarnaa kohdennetusti pienialaisesti toukkien löytämiseksi. Tarkastuksia tehtäessä kaarna tulee avata varovaisesti, jotta kaarna säilyy mahdollisimman ehjänä. Kaarna tulee kiinnittää tarkasti takaisin paikoilleen puutapein tai kuitunauhalla.
9. Lupa oikeuttaa havuhuppukuoriaisen, mäntyhuppukuoriaisen, haavansahajumin, kaskikeijun, palolatikan, lettosiemennäkötilon ja kalkkisiemennäkötilon yksilöiden pyydystämiseen ja tappamiseen, mikäli lajinmääritys sitä vaatii. Ikkunapyydyksiä ja feromonipyydyksiä saa käyttää, mikäli inventointi ei muuten onnistu ja niiden käyttö on perusteltua. Näytteitä saa kerätä vain silloin ja siinä määrin, kuin se on lajinmäärityksen kannalta välttämätöntä.
10. Kaskikeijun etsintä lajin lisääntymis- ja levähdyspaikkaa heikentävällä tai hävittävällä tavalla puun sisältä on kielletty lajin tunnetuilla esiintymispaikoilla.
11. Kaskikeijunäytteitä saa ottaa korkeintaan yhden näytteen per tutkittu puu ja kun varma tai todennäköinen kaskikeijuhavainto on yhdeltä kohdealueelta saatu, niin inventointi tämän lajin osalta keskeytetään inventointikohteella.
12. Lupa oikeuttaa mustatattiaisen yksilöiden pyydystämiseen, tappamiseen ja näytteeksi keräämiseen mDNA-viivakoodien sekvensointia varten.
13. Kaikki kerätyt näytteet tulee lajinmäärityksen jälkeen toimittaa luonnontieteellisten museoiden kokoelmiin.
14. Hakija vastaa seurantatietojen tallentamisesta LajiGis-tietojärjestelmään.
15. Tämä lupa tai sen kopio on oltava mukana toimenpiteitä tehtäessä ja pyydetessä lupa on esitettävä valvontaan oikeutetulle henkilölle.
16. ELY-keskus voi peruuttaa luvan osittain tai kokonaan, mikäli luvan ehtoja ei noudateta tai luvan edellytykset eivät enää täyty.

17. Luvan käytöstä tulee raportoida vuosittain vuoden loppuun (31.12.) mennessä. Raportista tulee ilmetä pyyntimenetelmät ja perusteet niiden käytölle, tutkimuspaikkojen sijainti ja niillä tavatut huomionarvoiset lajit. Raportti toimitetaan päätöksen asianumerolla POPELY/985/2025 varustettuna Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen kirjaamoon (kirjaamo.pohjois-pohjanmaa@ely-keskus.fi).

Perustelut

Hakemus koskee luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitettuja, hakemuksessa listattuja selkärangattomia lajeja. Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaan kiellettyä on rauhoitettujen eläinlajien: 1) yksilöiden tahallinen tappaminen tai pyydystäminen; 2) pesien sekä munien ja yksilöiden muiden kehitysasteiden ottaminen haltuun, siirtäminen toiseen paikkaan tai muu tahallinen vahingoittaminen; 3) yksilöiden tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla.

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukaan ELY-keskus voi myöntää luvan poiketa 70 §:ssä säädetystä, jos siitä ei ole haittaa eliölajin suotuisan suojelutason säilyttämiselle tai sen saavuttamiselle. Luonnonsuojelulain 3 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan eliölajin suotuisalla suojelutasolla tarkoitetaan sitä, että laji pystyy pitkällä aikavälillä säilymään elinvoimaisena luontaisissa elinympäristöissään.

Uhanalaisuusluokituksestaan hakemuksen mukaisissa lajeissa on yksi erittäin uhanalaiseksi luokiteltu laji (luhtakultasiipi), vaarantuneeksi luokiteltuja lajeja (korpikolva, lahokapo, kaskikeiju, korukeräpalloka, haavansahajumi, kalkkisiemenkotilo ja palolatikka) sekä silmälläpidettäväksi luokiteltuja lajeja (havuhuppukuoriainen, mäntyhuppukuoriainen ja lettosiemenkotilo). Mustatattiainen on luokiteltu elinvoimaiseksi.

Hakemuksen mukaisista lajeista korpikolva, kaskikeiju, kalkkisiemenkotilo ja luhtakultasiipi ovat erityisesti suojeltuja lajeja. Kiireellisesti suojeltaviksi lajeiksi on luokiteltu korpikolva, kaskikeiju, luhtakultasiipi ja palolatikka. Kaikki hakemuksen mukaiset lajit kuuluvat EU:n luontodirektiivin II-liitteen lajeihin.

Hakemuksen mukaisista lajeista korpikolva, kaskikeiju ja luhtakultasiipi kuuluvat EU:n luontodirektiivin IV-liitteen tiukkaa suojelua edellyttäviin eliölajeihin. Luonnonsuojelulain 78 §:n mukaan tiukkaa suojelua edellyttävään eläinlajiin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja ei saa hävittää eikä heikentää.

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukaan ELY-keskus voi myöntää luvan poiketa 78 §:ssä säädetystä, jos siitä ei ole haittaa eliölajin suotuisan suojelutason säilyttämiselle tai sen saavuttamiselle, sille ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua ja poikkeus on tarpeen: 1) luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemiseksi tai luontotyyppien säilyttämiseksi; 2) erityisen merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi, jotka koskevat viljelmiä, karjankasvatusta, metsiä, kalataloutta tai vesistöjä taikka muuta omaisuutta; 3) kansanterveyttä tai yleistä turvallisuutta koskevista taikka muista erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset ja taloudelliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; 4) näiden eliölajien tutkimus- ja koulutus-, uudelleensijoittamis- tai uudelleenistuttamistarkoituksessa taikka näiden tarkoitusten kannalta tarvittavien lisääntymistoimenpiteiden vuoksi, mukaan lukien kasvien keinotekoinen lisääminen.

Luonnonsuojelulain esitöiden mukaan selkärangattomiin kuuluvan eläinlajin rauhoittaminen ja sen mahdollinen alueellinen kohdentuminen perustuu ajantasaiseen tutkimus- ja seurantatietoon. Tämän hakemuksen mukainen toiminta tuottaa lain esitöiden tarkoittamaa, eliölajien rauhoituksen perusteeksi tarvittavaa ajantasaista tietoa.

Suorat etsinnät sekä mahdolliset pyydyspyynnit tehdään kyseisten lajiryhmien asiantuntijoiden toimesta. Suorassa etsinnässä lajien yksilöt on ensisijaisesti pyrittävä tunnistamaan maastossa ja näytteitä otetaan vain lajinmäärityksen niin vaatiessa, ei koskaan turhaan. Suorassa etsinnässä pyydytetyt yksilöt vapautetaan välittömästi tunnistamisen jälkeen, jolloin rauhoitetuille eläimille aiheutuva häirintää jää mahdollisimman pieneksi. Tutkimukset kohdennetaan oikean tyyppiseen elinympäristöön, jolloin etsinnästä mahdollisesti aiheutuvat tuhot muiden lajien elinympäristöille jäävät pieneksi. Hakemuksen mukaisista toimenpiteistä lupapäätöksessä mainituin ehdoin toteutettuna ei ole haittaa kyseisten lajien suotuisan suojelutason saavuttamiselle.

Luonnonsuojelulain 78 §:ssä tarkoitettujen tiukkaa suojelua edellyttävien eliölajien osalta poikkeamisen edellytyksenä on 83 §:n 1 momentissa säädetyn lisäksi, että 1) muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole ja 2) jokin luonnonsuojelulain 83 §:n 3 momentin kohdista 1–4 täyttyy. Hakemuksessa olevista lajeista korpikolva, kaskikeiju ja luhtakultasiipi ovat tiukkaa suojelua edellyttäviä lajeja. Luhtakultasiiven lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ei hakemuksen perusteella heikennetä tai hävitetä luvan mukaisten inventointien yhteydessä.

1) Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Hakijan kuvaama korpikolvan inventointimenetelmä on yhdenmukainen Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt -julkaisussa (Suomen ympäristö 1/2017) olevan inventointimenetelmän kanssa. Inventointi eli kuusen kuoren raottaminen heikentää lajin elinympäristöä ja häiritsee yksilöitä. Lajin lisääntymispaikaksi voidaan tulkita esiintymispaikan kaikki metsäalueen kaatuneet kuorelliset 1. ja 2. lahoasteen kuuset. Lajin lisääntymispaikka on myös lajin levähdyspaikka, koska toukkien ja aikuisten elinympäristövaatimukset ovat samat. Inventointi ei edellytä näytteiden keräämistä, koska asiantuntija voi erottaa toukat muista kolvalajeista mm. perälisäkkeiden muodon perusteella. Inventointi ei hävitä lisääntymis- ja levähdyspaikkoja, mutta voi aiheuttaa niiden heikentymistä yksittäisten puunrunkojen osalta. Lajin esiintymistä ei kuitenkaan voi luotettavasti tehdä kajoamatta sen lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin. Inventoinnissa on tarve kajoata vain harvoihin selvityskohteella oleviin korpikolvalle sopiviin puihin.

Hakijan kuvaama kaskikeijun inventointimenetelmä on yhdenmukainen Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt -julkaisussa (Suomen ympäristö 1/2017) olevan inventointimenetelmän kanssa. Julkaisun mukaan toukkien, niiden käytävien ja koteloiden kaivaminen esiin puun sisältä on lisääntymispaikkaa tuhoavaa, eikä siksi sallittua inventointimenetelmänä tunnetuissa esiintymissä. Luonnonsuojelulain esitöiden mukaan lajin koko elinympäristö ei voi olla sen lisääntymisaluetta vaan ainoastaan lajin lisääntymiselle elintärkeä osa elinympäristöä. Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt -julkaisun mukaisesti ELY-keskus ei anna lupaa kaskikeijun lisääntymis- ja levähdyspaikkaa heikentävään ja hävittävään inventointiin lajin tunnetuilla esiintymispaikoilla.

Lisääntymis- ja levähdyspaikaksi kohde voidaan tulkita varmuudella vasta silloin, kun lajista on tehty luotettava lajihavainto ja kohde täyttää lisääntymis- ja levähdyspaikan muut tuntomerkit. Kaskikeijun esiintymispaikalla lisääntymispaikoiksi voidaan tulkita lahot maapuut ja pökelöt (4. lahoasteen valkolaho). Lisääntymispaikka on tulkittavissa myös levähdyspaikaksi, sillä lajin toukkien ja aikuisten elinympäristövaatimukset ovat pitkälti samat. Esiintymispaikoilla myös kääpäisiä lahopuita voidaan pitää levähdyspaikkoina. Näin ollen lajin toukkia voi etsiä ja kerätä lupahtojen mukaisesti muilta kuin tunnetuilta esiintymispaikoilta. Kaskikeijun etsinnässä inventointi lopetetaan tutkimuskohteelta, kun varma tai todennäköinen kaskikeijuhavainto on tehty. Kaskikeijunäytteitä otetaan korkeintaan yksi kappale kustakin tutkitusta puusta.

Metsähallitus vastaa hallinnassaan olevilla alueilla uhanalaisten lajien ja direktiivilajien seurannasta. Tätä tarkoitusta varten Metsähallitus suorittaa valtion mailla uhanalaisten lajien esiintymäpaikkojen tarkastuksia ja nykytilan selvityksiä. Tietoja hakemuksen mukaisista lajeista tarvitaan luontodirektiivin (92/43/ETY) jäsenvaltioille asettaman raportointivelvoitteen täyttämiseksi. Tietämys esiintymien nykytilasta ei ole ajan tasalla. Inventoinnin tarkoituksena on päivittää esiintymien nykytilan tiedot ja kartoittaa uusia esiintymiä. Tiukkaa suojelua edellyttävän korpikolvan tunnetuilla lisääntymis- ja levähdyspaikoilla inventointi voidaan tehdä vain sopivien kuusten kuorta raottamalla, joka mahdollisesti heikentää lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Korpikolvan kohdalla muuta tyydyttävää ratkaisua toukkien inventointiin ei kuitenkaan ole. Korpikolvan, kaskikeijun ja luhtakultasiiven kohdalla suora etsintä ja pyydystäminen ovat ainoita luotettavaan havainnointiin käytettävissä olevia menetelmiä, joten lajikartoitukseen ei ole muuta vaihtoehtoja tyydyttävää ratkaisua.

2) Lupa myönnetään lajien tutkimustarkoitukseen (LSL 83 §:n 3 momentin 4 kohta)

Luonnonsuojelulain 83 §:n 3 momentin 4 kohdan mukaan poikkeus voidaan myöntää tiukkaa suojelua edellyttävälle lajeille, jos se on tarpeen eliölajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja uudelleenistutustarkoituksessa. Hakemuksen mukainen toiminta on kyseisiin lajeihin kohdistuvaa tutkimustyötä, jonka tarkoituksena on kyseisten lajien suojelua edistävän tiedon tuottaminen. Inventointi on tarkoitus toteuttaa vaarantamatta inventoitavien ja muiden lajien populaatioiden säilymistä alueella.

Sovelletut oikeusohjeet

Luonnonsuojelulaki (9/2023) 3 §, 69 §, 70 §, 78 §, 83 §, 121 §

Luonnonsuojeluasetus (1066/2023) 6 §

Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) 19 §

Valtioneuvoston asetus (794/2024) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2025

Päätöksen voimaantulo

Päätöksen mukaisiin toimenpiteisiin saa ryhtyä luvan saavutettua lainvoiman muutoksenhakuajan ja mahdollisen muutoksenhaun jälkeen.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Pohjois-Suomen hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Asiakirjan hyväksyntä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty viraston sähköisessä asianhallintajärjestelmässä. Asian on esitellyt ylitarkastaja Mira Sassi ja ratkaissut ylitarkastaja Antje Neumann.

Maksua koskeva päätös

Maksutta. Luonnonsuojelua edistävään tutkimustoimintaan myönnettävät poikkeukset ja luvat ovat maksuttomia.

Liitteet

Asiakirjan sähköinen hyväksymismerkintä
Valitusosoitus

Tiedoksianto

Hakijalle (sähköpostitse)
Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelupiiri (sähköpostitse)
Pohjois-Pohjanmaan kunnat (sähköpostitse)

Päätöksen yleistiedoksianto

Tämä päätös annetaan tiedoksi myös hallintolain (434/2003) 62 § mukaisella yleistiedoksiannolla. Päätös ja yleistiedoksiantoa koskeva ilmoitus julkaistaan Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen verkkosivuilla: <https://www.ely-keskus.fi/kuulutukset/pohjois-pohjanmaa>

Tiedoksi

Ympäristöministeriö (sähköpostitse)
Suomen ympäristökeskus (sähköpostitse)

Tämä asiakirja POPELY/985/2025 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument POPELY/985/2025 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Sassi Mira 30.04.2025 11:53

Ratkaisija Neumann Antje 30.04.2025 12:22